

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 9CoE/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914206782
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Novotná
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6914206782.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Advocate, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnej: I. A., nar. XX. G. XXXX, trvale bytom A. D. XXX, XXX XX U., občan Slovenskej republiky, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., so sídlom exekútorskeho úradu Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava pod sp. zn. EX 8621/14 na vymozenie pohľadávky oprávneného vo výške 1.039,01 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti Uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 15Er/584/2014 - 32 zo dňa 31. januára 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 15Er/584/2014 - 32
januára 2019 p o t v r d z u j e .

zo dňa 31.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „exekučný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením č. k. 15Er/584/2014 - 32 zo dňa 31. januára 2019 exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. m) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej aj „Exekučný poriadok“).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil exekučný súd tým, že oprávnený dňa 23. februára 2014 podal návrh na vykonanie exekúcie, na vymozenie predmetnej pohľadávky proti povinnej na základe exekučného titulu, rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom sp. zn. SR 03962/12 zo dňa 06. septembra 2012. Súd prvej inštancie poveril dňa 7. novembra 2014 súdneho exekútora vykonaním exekúcie. V priebehu konania oprávnený predložil fotokópiu zmluvy o úvere zo dňa 09. júna 2011 vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru a následne aj rozhodcovskej zmluvy uzavretej taktiež dňa 09. júna 2011, pričom na predloženie týchto listinných dôkazov poukázal vo svojom doplnení návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 21. januára 2016. Exekučným titulom je v tomto prípade rozhodcovský rozsudok vydaný rozhodcovským súdom, ktorý vyvodil svoju právomoc konať a rozhodovať v tomto spore od rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej dňa 9. júna 2011, teda v rovnaký deň ako samotná zmluva o úvere, teda bola uzatvorená zároveň so zmluvou o úvere. Rozhodcovská zmluva sa nachádza na samostatnej listine, ktorá je vo svojom záhlaví jednoznačne označená ako rozhodcovská zmluva. Podľa č. II. zmluvy všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere, vrátane sporov o ich platnosť výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť výklad alebo zrušenie budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde. V tomto prípade rozhodcovské konanie má byť vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných pravidiel Stáleho rozhodcovského súdu. Podľa písm. b) daného článku spory mohli byť riešené aj pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu. Zmluvné strany sa zároveň dohodli, že ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z tejto zmluvy o

úvere, ručiteľského vyhlásenia, vrátane sporov o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj sporu, ktorý vznikne z dohody o vyplnení zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej doložky. Rozhodcovská zmluva v danom prípade nebola zjavne vymienená povinným, keďže návrh rozhodcovskej zmluvy sa nachádzal na predtlačenom formulári, ktorý vypracoval oprávnený. Povinná po oboznámení sa so znením rozhodcovskej zmluvy mohla a nemusela túto potvrdiť svojim podpisom, teda mala reálnu možnosť odmietnuť rozhodcovskú zmluvu, ktorá jej bola predložená. V prípade ak povinná podpísala zmluvu a zároveň aj rozhodcovskú zmluvu tak niet tu pochyb o jej vôli pristúpiť na túto osobitnú zmluvnú podmienku. Takto dojednanú rozhodcovskú zmluvu je potrebné považovať za individuálne dojednanú a preto ju nie je možné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto aj právomoc rozhodcovského súdu bola založená platnej a rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu a považuje sa za spôsobilý exekučný titul. Oprávnený uzatvoril s povinnou zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 9. júna 2011. Súd prvej inštancie uviedol, že z rozhodovacej činnosti mu je známe, že oprávnený v obdobných prípadoch vystupuje opätovne a zmluvu uzatváral ako dodávateľ v rámci svojej obchodnej činnosti. Z obsahu zmluvy nevyplýva, že by povinná ako dlžník do zmluvného vzťahu vstupovala v rámci predmetu svojej obchodnej, prípadne inej podnikateľskej činnosti, a preto je potrebné ju považovať za spotrebiteľa. Zmluva sa považuje za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v tom prípade, ak na strane dlžníka vystupuje dlžník spĺňajúci charakteristiku podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pričom dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol dlžníkovi poskytnutý na účely povolania zamestnania alebo podnikania ťaží toho, kto uvedenú skutočnosť tvrdí. Bezpečným preukázaním nie je len všeobecný údaj o uzavretí zmluvy na výkon zamestnania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aké je zamestnanie prijímateľa úveru a aký konkrétny súvis má s takýmto zamestnaním uzavretie príslušnej zmluvy. Samotné zaškrtnutie príslušného políčka o tom, že úver sa poskytuje na výkon zamestnania nepovažoval súd prvej inštancie za dôkaz preukazujúcu uvedenú skutočnosť. Okrem uvedeného zabezpečenie spotrebiteľského úveru zmenkou bolo v čase uzavretia zmluvy zakázané ustanovením § 17 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmenka bola z toho dôvodu vystavená a oprávneným vyplnená v rozpore so zákazom vyplývajúcim z citovaného zákonného ustanovenia. Rozhodcovský súd sa vôbec nezaoberal otázkou primeranosti zmenkových úrokov uplatnených vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy, keď tieto priznal v uplatnenej výške. Z predloženej kópie zmenky vyplýva, že táto je vyhotovená na predtlačenom formulári, pričom zmluvné strany si dojednali 0,25 % denný zmenkový úrok. Ide o nárok, ktorý oprávnenému z uzatvorenej zmluvy o úvere nevyplýva. Povinná sa zaviazala zaplatiť úver prevzatý v sume 450,- Eur zvýšený o poplatok v sume 438,- Eur. O inej odplate za používanie úverových prostriedkov v zmluve niet zmienky. S prihliadnutím na to, že v rozhodcovskom konaní nebolo prihliadnuté na zákaz použitia zmenky, na rozpor uplatneného nároku so zákonom a na rozpor uplatneného nároku s dobrými mravmi, súd prvej inštancie zastavil exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku.

3. Proti uzneseniu exekučného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený, z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Oprávnený výslovne odmieta posudzovanie povinnej ako spotrebiteľa, nakoľko v zmysle zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 9. júna 2011 bol povinnej poskytnutý úver na účel zamestnania. Povinná v zmluve osobitne uviedla a podpísala vyhlásenie, že poskytnuté peňažné prostriedky budú využité na tento účel. Zároveň poukázal na to, že spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon povolania, zamestnania alebo podnikania. Oprávnený v uvedenom prípade vychádzal z vyhlásení povinnej, že ide o úver poskytnutý na účely zamestnania. Skutočnosť na čo konkrétne bol povinným následne poskytnutý úver aj využitý, oprávnený neskúma, nakoľko je to preňho už nepodstatná informácia. V prípade oprávneného je potrebné akceptovať jeho dobrú vôľu, s ktorou do právneho vzťahu s povinnou vstupoval, a v súvislosti s tým oprávnený poukázal na judikatúru Európskeho súdneho dvora v oblasti práva na ochranu spotrebiteľa. Vzhľadom na vyššie uvedené, najmä na účelovosť úveru, nemožno na posúdenie zmluvy o úvere aplikovať ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmysle uvedeného tak oprávnený zastáva názor, že súd prvej inštancie postupoval nesprávne, keď aplikoval ustanovenia § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku a exekúciu zastavil. Oprávnený preto navrhuje, aby súd druhej inštancie napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Povinná sa k odvolaniu oprávneného nevyjadřila.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa § 34 CSP preskúmal vec v rozsahu danom ustanovením § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods.1 (a contrario) CSP a uznesenie exekučného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

8. Podľa § 243f ods. 1 a 4 Exekučného poriadku (1) v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona. (4) Ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

9. Podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

10. Podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na

- 1) neprijateľné zmluvné podmienky,
- 2) obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
- 3) rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

11. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že napadnutým uznesením č. k. 15Er/584/2014 - 32 zo dňa 31. januára 2019 exekučný súd exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku. Podkladom na vykonanie exekúcie je Rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, sp. zn. SR 03962/12 zo dňa 6. septembra 2012, ktorý oprávnený predložil s vyznačenou doložkou právoplatnosti dňa 24. septembra 2012 a vykonateľnosti dňa 27. septembra 2012, a ktorým bola povinná zaviazaná zaplatiť oprávnenému sumu 1.039,01 Eur s príslušenstvom. Z obsahu spisu ďalej odvolací súd zistil, že oprávnený a povinný uzatvorili dňa 9. júna 2011 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, z ktorej vyplýva, že oprávnený ako veriteľ poskytol povinnej ako dlžníkovi úver vo výške 450,-Eur. V ten istý deň bola povinnou vystavená neúplná zmenka bez uvedenia zmenkovej sumy a zároveň uzavretá rozhodcovská zmluva na samostatnej listine, ktorá v čl. I bod 1 a v čl. II. bod 1 obsahovala text, že všetky spory, ktoré vzniknú zo Zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmeniek zabezpečujúcich uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu

žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku; rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). Rozhodcovským súdom na účely tejto zmluvy sa rozumie Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava. Podľa čl. II bod 2 rozhodcovskej zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne právnych vzťahov uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy, vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvážajúcu podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu.

13. Odvolací súd po preskúmaní veci výlučne z odvolacích dôvodov konštatuje vecnú správnosť výroku napadnutého uznesenia exekučného súdu, pričom k veci uvádza:

14. Oprávnený v odvolaní namietal postavenie povinnej ako spotrebiteľa, keďže vychádzal z vyhlásenia povinnej v Zmluve, že sa jedná o úver poskytnutý na výkon zamestnania, pričom Zmluvu uzatvárala podľa § 497 Obchodného zákonníka ako tzv. absolútny obchod. Oprávnený sa mýli, ak tvrdí, že vzhľadom na skutočnosť, že Zmluva je zmluvou o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, nejedná sa o vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy. Skutočnosť, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka neznamena, že aplikácia kogentných ustanovení OZ o ochrane spotrebiteľa je vylúčená, keďže to nevyplýva zo žiadneho ustanovenia zákona. Podľa § 52 ods. 1 OZ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia Zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Vzhľadom na uvedené je preto podstatné, či v danom zmluvnom vzťahu povinná vystupuje v postavení spotrebiteľa. Podľa § 52 ods. 4 OZ je spotrebiteľ fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z citovaného ustanovenia § 52 ods. 4 OZ tak vyplýva, že za spotrebiteľa je potrebné považovať každú fyzickú osobu, ktorá zmluvu s dodávateľom neuzatvára v postavení podnikateľa, ktorý koná v rámci predmetu svojho podnikania, resp. obchodnej činnosti. Povinná je v Zmluve označená menom, priezviskom, rodným číslom, adresou trvalého pobytu a číslom občianskeho preukazu. V záhlaví rozhodcovského rozsudku je povinná taktiež označená menom, priezviskom, rodným číslom a adresou trvalého pobytu. To znamená, že povinná je v Zmluve a v exekučnom titule jednoznačne označená ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Povinná nie je označená údajmi, ktoré by ju identifikovali ako podnikateľa v zmysle § 2 ods. 2 v spojení s § 3a ods. 1 Obchodného zákonníka. Ak by povinná nemala byť považovaná za spotrebiteľa, ako to tvrdí oprávnený, v zmysle § 52 ods. 4 OZ by muselo byť zrejmé, že povinná je podnikateľom a zároveň pri uzatváraní Zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z obsahu spisu a z oprávneným predložených listín však tento záver nevyplýva, a teda možno skonštatovať, že oprávnený neuniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia, že povinná nie je v postavení spotrebiteľa. Právny vzťah medzi oprávneným a povinnou preto je spotrebiteľským právnym vzťahom, a teda odvolacia námietka oprávneného, že povinná v dôsledku skutočnosti, že Zmluva bola uzatvorená ako tzv. absolútny obchod podľa Obchodného zákonníka, nie je spotrebiteľom, tak nie je vzhľadom na vyššie uvedené dôvodná.

15. Zmluva má adhézny charakter, čo znamená, že bola vopred pripravená oprávneným, pričom povinná nemohla v zásade meniť jej znenie a jej súčasťou boli aj Všeobecné obchodné podmienky. Dodávateľom vopred naformulované vyhlásenie o poskytnutí finančných prostriedkov na účel „zamestnania“ považoval odvolací súd za formalistický pokus prostredníctvom vopred pripraveného vyhlásenia na predformulovanom tlačive vylúčiť tento záväzkovoprávny vzťah spod pôsobnosti predpisov a ochranu spotrebiteľa.

16. Podľa právnej úpravy prijatej zákonom č. 438/2015 Z. z., ktorá je platná a účinná od 23. decembra 2015 a obsiahnutá v prechodnom ustanovení § 243f ods.1 Exekučného poriadku, sú exekučné súdy, ak dospejú k záveru, že povinný má v kauzálnom vzťahu postavenie dlžníka - spotrebiteľa, povinné ex offo prihliadať v exekučných konaniach o vymáhaní nároku zo zmenky na to, či bola povinnému v konaní pred všeobecnými a rozhodcovskými súdmi poskytnutá taká primeraná ochrana, aká mu ako spotrebiteľovi podľa predpisov o spotrebiteľskom práve patrí. Zákonodarca jednoznačne stanovil

povinnosť exekučného súdu zastaviť exekúciu napriek existencii právoplatného exekučného titulu, ak vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, na obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo na rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom, pričom nebol preukázaný opak. Ustanovenie § 243f ods. 4 Exekučného poriadku predstavuje jednoznačnú právnu domnienku, že v prípadoch uplatňovania nárokov zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, je daný dôvod na zastavenie exekúcie, ak nie je preukázaný opak, pričom platí, že dôkazné bremeno na preukázanie opaku má oprávnený.

17. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku, ktorý bol v prejednávanej veci predložený ako exekučný titul, nevyplýva, že by sa rozhodcovský súd pri vydávaní exekučného titulu v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, zaoberal tým, či zmenka zabezpečovala návratnosť úveru z právneho vzťahu, ktorý mal spotrebiteľský charakter. V exekučnom konaní pritom vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a rozhodcovský súd neprihliadol na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom. Oprávnený tak svoje dôkazné bremeno za účelom vyvrátenia právnej domnienky v § 243f ods. 4 Exekučného poriadku neunesol.

18. Skutočnosť, že rozhodcovský súd v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul, neprihliadol na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo na rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom, je v prípade už začatej exekúcie v zmysle § 243f ods. 4 Exekučného poriadku dôvodom na jej zastavenie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

19. Odvolacia námietka oprávneného ohľadom primeranosti úroku z omeškania nie je relevantná, nakoľko smeruje k vecnému prieskumu plnenia priznaného exekučným titulom, čo nepatrí do právomoci exekučného súdu.

20. Odvolací súd na záver uvádza, že ďalšie námietky oprávneného nemali takú povahu, že by boli relevantné prívodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia.

21. Z uvedeného vyplýva, že odvolaniu z dôvodov v ňom uvedených nebolo možné vyhovieť. Odvolací súd preto s poukazom na § 387 ods. 1 CSP napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

22. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov X:X (§ 393 ods. 2 CSP).
Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP)

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).